

[Boye Hansen.]

for at erhverve de nævnte arealer til Danmarks tekniske højskole, idet jeg dog håber på, at overtagelsen kan ske ved forhandling og i forståelse med de interesserede parter.

Under henvisning til den store betydning, vi tillægger uddannelsen af teknikere i tilstrækkeligt omfang, og den betydning, vi tillægger en fortsat udvikling af den teknisk-videnskabelige forskning, kan jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Hartling: I 1929, da man påbegyndte den sidste udvidelse af den polytekniske læreanstalt, kunne man ikke forudse, at rammerne i løbet af 30 år skulle blive sprængt. Det synes nu klart, at man både for at skaffe plads til det tilstrækkelige antal ingeniørstuderende og især for at give rum for den nødvendige forskning må skaffe sig mere plads. Det synes videre klart, at man nu må være så forudseende, at der bliver plads ikke blot til det nu påkrævede, men også til udvidelser, som ikke kan kendes eller beregnes i dag.

Altså må arealet være stort nok. Det må endvidere ligge tilpas frit og dog sådan, at de trafikale forbindelser ikke er for besværlige. Men med den udvikling, der er i trafik og trafikmuligheder, har man dog meget vidt spillerum.

Det areal, som ministeriet og de implicerede institutioner er enedes om som det efter forholdene i dag bedst egnede, ønsker den højtærede undervisningsminister nu bemyndigelse til at erhverve. Dette ønske forholder mit parti sig positivt til. Vi er gerne med til at give den polytekniske læreanstalt bedre pladsforhold, og det ser efter det oplyste ud til, at den foreslåede plan er den bedste.

Jeg udtrykker dog ønsket om en kort udvalgsbehandling. Det er jo mange penge, det i tidens løb vil dreje sig om, og det må være magtpåliggende for os alle, at de bruges så husholderisk som muligt. Et så

stort projekt vedrører jo heller ikke blot læreanstalten, men er en samfundsopgave. Jeg vil derfor gerne i udvalget med undervisningsministeren drøfte projekteringen og byggeudvalgets sammensætning, således at dette virkelig kommer til at omfatte alle interesser, og vi kunne også i udvalget modtage oplysninger om den færdiggørelse af Lundtoftebanen, som planen åbenbart forudsætter. Vi vil gerne vide, om den skal bygges alligevel. Det må også være rigtigt, at man udnytter de arealer, man måtte erhverve, så fordelagtigt som muligt i tiden, indtil de skal anvendes til at bygge på.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige vor positive medvirken til lovforslagets gennemførelse.

Fanger: Den polytekniske læreanstalt har i de over 100 år, den har bestået, fået en stedse større betydning for vort land. Det hænger sammen med den enorme udvikling i hele dette tidsrum. Så kan man diskutere, om det er teknikken, der har fremmet uddannelsen, eller det er uddannelsen af ingeniører, der har fremmet teknikken. Begge dele er selvfølgelig tilfældet, og i dag erkendes det vist fra alle sider, at uddannelsen af ingeniører her i landet må fremmes som en nødvendig betingelse for, at vi kan følge med i den tekniske udvikling, hæve levestandarden og gøre os konkurrencedygtige over for udlandet.

Men således har opfattelsen ikke altid været. Da jeg gik på den polytekniske læreanstalt for ca. 40 år siden, var det vanskeligt at få en stilling, når man havde fået eksamen, og både fra skolens og fra ingeniørernes side var der stemning for at begrænse antallet af studerende. Man foretog beregninger over, hvor mange ingeniører der fremtidig kunne blive brug for, og ville have antallet begrænset dertil. Selv om det ikke blev til noget, resulterede det dog i, at der udvistest karrighed med bevillinger til udvidelse, således at der i de sidste 40-50 år har været adgangs begrænsning.

Der er mange ingeniører, som efter deres